

Karınca Kararınca

– Semra EROĞLU · 18 Temmuz 2023

___Kanuni Sultan Süleyman, devlet işlerinden arta kalan vakitte Topkapı Sarayının bahçesinde ağaç yetiştirmekle meşgul olurdu. Bir gün yetiştirdiği meyve ağaçlarını karıncaların sardığını gördü. Ağaçlara zarar veren karıncaların itlaf edilmesini ve karıncaların bürüdüğü ağacın kesilip kesilmemesi hususunu bir tezkîre ile Şeyhülislâm Ebussuud Efendi'ye sordu. Hemde öyle şairâne bir dil ile sordu ki; Dırahta ger ziyan etse karınca Günâhı var mıdır ânı kırınca? (Eğer karınca ağaca zarar veriyor, onu kurutuyorsa, karıncayı yok etmenin bir günahı var mıdır?) Ebussuud Efendi, zamanın şeyhülislâmıdır. Kanuni'ye hoş görünmek için, karıncanın ölmesinden ne olur padişahım, diyebilirdi, fakat o, ince bir nükteyle bakın ne diyor, bu da sanatkâr bir padişaha sıradan bir cevap değildir: Yarın Hakk'ın dîvânına varınca Süleyman'dan hakkın alır karınca.

Karıncalar hastalıkların yok edilmesinden toprağın havalanması gibi birçok çevresel işlev yerine getiriyor.

Allah karıncayı bu yüzden yaratmıştır. Karıncalar Kuran-ı Kerim'de geçen bir canlıdır. Rüyada karınca görmek, bereketi ve rızkı simgeler.

Kral Nemrut'un emriyle Hz. İbrahim Peygamber'i yakmak için oluşturulan alevlere karşı yürümüş bir karınca, ağzında bir damla suyla; "Olsun" demiş, "Hiç olmazsa hangi taraftan olduğum anlaşılır." anlaşılır." Hz. İbrahim peygamber, kral Nemrut'a tebliğ yapmış. Nemrut, ne güçlü bir Kral olduğunu herkes görsün anlasın diye Hz. İbrahim'in ateşte yakılması emrini vermiş. Meydanda odunlardan büyük bir yığın yapıp odunları tutuşturmuşlar. O kadar büyük bir alevmiş ki bulutlara kadar yükselmiş. Bütün hayvanlar ateşten korkmuş kaçmış. Nemrut'un askerleri, İbrahim peygamberi mancınkla ateşin tam orta yerine atacaklarmış. Bu sırada, göklere kadar varan ateşe doğru bir karınca ağzında küçücük bir damla su ile telaşla gidiyormuş. Başka bir karınca onun bu telaşını görüp sormuş: Acele ile nereye gidiyorsun?. Telaşla yetişmeye çalışan karınca, ağzındaki bir damla suyu ellerinin arasına alıp cevap vermiş: Haberin yok mu? Nemrut, Hz. İbrahim peygamberi ateşe atacakmış. Meydana ateşin olduğu yere su götürüyorum. Diğer karınca kahkahalarla gülerek demiş ki: Senin yanan büyük ateşten haberin

yok mu? Ateşe hiç bakmadın mı? Ne kadar büyük, senin bir damla suyun ateşe ne yapabilir ki? Bir damla su taşıyan karınca: Olsun, hiç olmazsa hangi taraftan olduğum anlaşılır.

Elimizden geldiği kadar herkese yardım etmeliyiz. Ne demişler “ Yarım elma, gönül alma.”

Kutsal kitaplarda adı geçen peygamberlerden biri olan Hazreti Süleyman, bütün hayvanların dilinden anlar, her şeye hükmeder ve büyük saraylar ve mabetler yaptırmış. Kudüs'te saray ve mabet yaptırırken bütün canlıları yardıma çağırılmış. Her bir canlı gücüne göre kimin bir dağın taşıını, kimi bir ormanın ağacını, karıncalarda küçük kum tanelerini getirmişler. Devlerden biri, karıncalarla alay etmek istemiş. Bir karınca “Bizim yardımımız kendimize göre, karınca kararınca.” diye cevap vermiş.

Hayvanlarda, hele hele o mini minnacık karıncalarda akıl var mıdır dersiniz? “İnsanları hayvanlardan ayıran en büyük özellik akıllı olmaları, düşünüp fikir yürütebilmeleridir” denildiğine göre akılsız oldukları sanılıyor ya da kabul ediliyor. Oysa çevremizde şahit olduğumuz bazı olaylar, yaptığımız gözlemler, televizyonlarda seyrettiğimiz belgeseller hayvanlar âleminin insan aklının bile almayacağı sırlarla dolu olduğunu gösteriyor. Anlayışı kıt olan ya da kızdığımız insanlara “kuş beyinli” der geçeriz. Oysa kuşların dünyasına girdiğimiz zaman onların kurdukları düzen karşısında şaşar kalırız. Ya şu çalışkanlıkları ile insanlara da örnek gösterilen arılarla karıncalar?

Hani, karıncalarla ilgili olarak anlatılan meşhur hikâyeyi bilirsiniz... Karınca, bir dağın eteğinden toprakları, taşları karınca kararınca alıp taşıyormuş da sormuşlar: Ne yapıyorsun? Hacca gideceğim de, bu dağ bana yol vermiyor. Onu ortadan kaldırıp Kâbe'ye ulaşacağım! Buna gücün yeter mi? Gücümün yetmeyeceğini ben de biliyorum ama hiç değilse bu yolda ölemez miyim?

___ İman ettik .Bütün canlılar Yüce Allah'ın kudret ve iradesi altındadırlar. Hud Suresi 56. ayette buyrulduğu gibi, “...Yeryüzünde bulunan hiçbir canlı yoktur ki, Allah onun perçeminden tutmuş olmasın” ve yine aynı surenin 6. ayeti: “Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. her birinin (dünyada) duracakları yeri de, (öldükten sonra) emaneten konulacakları yeri de O bilir. Bunların hepsi açık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da yazılı) dır.”